

ปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน

Causal Factors of Popularity for Private Schools

เลิศศิลป์ กาบแก้ว¹ ดร.โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไนตะวัน กำหม่อม³

Lertsilp Kabkaew¹ Dr.Sopee Wiwatchankit² Asst. Prof. Dr.Naithawan Kumhom³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษากับความนิยมที่มีต่อโรงเรียนซึ่งประกอบด้านวิชาการ ด้านงานบุคคล ด้านงบประมาณและด้านบริหารทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 304 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิจัย คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีเทส ค่าเอฟเทส และวันเวอโนว่า

ผลการวิจัย พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 21 - 30 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ ด้านงานงบประมาณมีอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานบุคคล และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านงานวิชาการ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

This research aimed to research the causal factors of the popularity of private schools. And to compare the factors of management in the school with the popularity of the school Which consists of academic, human resource, budget and general management.

The sample group used in the research was 304 parents of private school students in Suphanburi province for academic year 2020. The tools used for data collection were questionnaires by evaluating five levels of statistical

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ, ความนิยม, โรงเรียนเอกชน

¹ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข กรุงเทพมหานคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Thong suk college Bangkok

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข กรุงเทพมหานคร

^{2,3} Course Teacher Master of Education Program in Educational Administration Thong suk college Bangkok

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: เลิศศิลป์ กาบแก้ว อีเมล, lertsilp.mpsp@gmail.com

รับเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564 แก้ไข 26 มีนาคม 2564 ตอรับ 30 มีนาคม 2564

data analyzed by statistical packages in the research: percentage, mean and standard deviation, T- tase, F-tase. And (One-Way ANOVA).

The results of comparing the causal factors of popularity of private schools with their decisions against independent schools. According to personal factors such as gender, age, education level, occupation, average monthly income, it was found that parents with different personal factors had their opinion on the causal factors of the popularity of private schools and their decisions towards private schools. Different Statistically significant at a level of 0.05.

Keywords: causal factor, popularity, private school

ภูมิหลัง

ปัจจุบันกระแสแห่งโลกาภิวัตน์ ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและเทคโนโลยีต่อสังคมไทยเป็นอย่างมากจำเป็นที่รัฐจะต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการศึกษาเพื่อพัฒนาให้คนไทยมีความรู้ ความสามารถและศักยภาพเพียงพอต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมโลกอย่างเหมาะสมทัดเทียมกันและยังดำรงความเป็นไทยได้อย่างสมดุล การปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของเอกชนก็เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญประการหนึ่งในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาลโดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 5 ส่วน 3 มาตรา 43 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า ก - 1) ดังนั้น โรงเรียน เอกชนจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษา พัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะคุณภาพของผู้เรียนให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งส่งผลให้การจัดการศึกษาของประเทศไทยนั้นมีเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้บริการการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐมาตลอดกว่า 600 ปีแล้ว นักเศรษฐศาสตร์คนสำคัญ เช่น ชูลซ์ (Schultz, 1982, p. 29 อ้างถึงใน สมจิตร์ อุตม, 2557, หน้า 3) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา จะทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของภาครัฐบาลสูงขึ้นเพราะมีการแข่งขันกันที่สูงขึ้นตามไปด้วย

การบริหารการศึกษาของไทยก่อนจะมีการปฏิรูปทางการศึกษานั้น มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ การจัดการอยู่หลายกระทรวง ทบวง กรม มีทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียนการอบรมและการฝึกอาชีพ โดยเฉพาะการศึกษาในระบบของโรงเรียน มีการจัดส่วนราชการเป็นหน่วยงานส่วนกลางทั้งสิ้น ทั้งที่มีหน่วยงานสถานศึกษาตั้งอยู่ในภูมิภาค การบริหารงานยังต้องขึ้น ต่อส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงสถานศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้แก่กรุงเทพมหานคร เทศบาล และเมืองพัทยา จะเป็นรูปแบบบริหารส่วนท้องถิ่น แต่การกำหนดนโยบาย การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ การบริหารวิชาการ ยังคงกำหนดจากหน่วยงานในส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันรัฐจะมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลให้มีเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้น

การบริหารงานโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้ระบุไว้ว่าการบริหารงานโรงเรียนเอกชน หมายถึง การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้เป็นที่สถานบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำแนกได้ ดังนี้

1. โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอนแบ่งเป็น 3 ประเภท

1.1 ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล อนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)

1.2 ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ทั้งนี้ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา ให้รวมถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอน ในลักษณะโรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

1.3 ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศหรือหลักสูตร ต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคง ของประเทศ

2. โรงเรียนนอกระบบเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภทวิชาชีพ ประเภททอวิชา ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต นอกจากนี้โรงเรียนนอกระบบยังรวมถึง สถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการจดทะเบียน อนุญาตให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตรเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านหรืออธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และวิชาภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียนไม่กำหนดชั้นเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลาเรียนเท่าใดก็ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการประเมิน ของโต๊ะครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสถาบัน ศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร ศาสนาอิสลาม ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลามและความต้องการของชุมชน และรวมถึงศูนย์การศึกษา อิสลามประจำมัสยิด (ดาติกา) ซึ่งเป็นสถานที่อบรมเด็กเล็กคู่กับมัสยิด เปิดสอนวันเสาร์ - อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวัน ธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันหยุดศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรอิสลามพักรูอื่น ประจำมัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาร่วมใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นและมลายูกลาง (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550)

การจัดการศึกษาของภาคเอกชนนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาของชาติเพราะช่วยแบ่งเบาภาระ ของรัฐในการให้บริการด้านการศึกษา เนื่องจากทรัพยากรของประเทศมีอยู่อย่างจำกัดและจำเป็นต้องนำไปใช้พัฒนางาน ด้านอื่น ๆ พร้อม ๆ กัน จึงทำให้รัฐไม่สามารถที่จะจัดการศึกษาแก่เยาวชนในวัยเรียนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้การที่เอกชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้ปกครองและนักเรียนได้เป็น อย่างดี เช่น การจัดโรงเรียนประจำ การจัดบริการพาหนะรับส่ง ความต้องการในเชิงคุณภาพทางวิชาการ ความสามารถ เฉพาะด้าน ด้านระเบียบวินัย ด้านคุณธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ความจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ การลงทุนและการ จัดสรรงบประมาณดังกล่าวแล้วและความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการพัฒนาประชาชนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ ทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ดังมีคำกล่าวกันอยู่โดยทั่วไปว่าโลกในศตวรรษที่ 21 นี้จะเป็นโลกที่มีความมั่งคั่งพลังอำนาจและ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศจะถูกกำหนดด้วยระดับการศึกษาของพลเมือง ประเทศไทยจึงนับว่าอยู่ในช่วงเวลาที่มีความ ต้องการ และความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน ให้สามารถมีบทบาทในการช่วย

พัฒนาการศึกษาและคุณภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2544, หน้า 6) ซึ่งในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนร้อยละ 15 โรงเรียนก็มีการขยายตัวมากขึ้น และนับวันการศึกษาเอกชนจะมีบทบาทมากยิ่งขึ้น เนื่องจากบทบัญญัติทางกฎหมายได้เอื้อต่อการให้ภาคเอกชนมาลงทุนด้านการศึกษา (สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550, หน้า 25) ซึ่งจะเห็นได้จากในมาตรา 43 - 46 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนไว้เป็นการเฉพาะ โดยให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับทุกประเภท สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 12) ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจึงต้องศึกษาเรียนรู้ปัญหาและปัจจัยที่จะนำพาโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จอีกมาก และจากงานวิจัยของสมเกียรติ รัตนรัตน์ (2549, หน้า 84) เรื่อง การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนในทศวรรษหน้า พบว่า การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ เพราะจะมีการแข่งขันกันรุนแรงมากขึ้น ทั้งระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน รวมไปถึงการรุกคืบของการศึกษาจากต่างประเทศที่จะเข้ามาจัดการศึกษาในเมืองไทยก็จะเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น จึงต้องการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

โรงเรียนเอกชนต้องจะสร้างหลักประกันและความมั่นคงให้กับชุมชน และสังคมได้ที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเพราะคุณภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อถือของผู้ปกครองและช่วยในการตัดสินใจที่จะทำให้ผู้ปกครองเลือกที่จะส่งบุตรหลานของตนเองเข้ามาศึกษาในโรงเรียนเอกชนโดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก และรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้ อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐจะมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ก็ยังพบว่า มีหลายปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน เช่น ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเดินทาง และด้านค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง เป็นต้น (สุนทร ทองโพธิ์, 2548, หน้า 2)

ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน และปัจจัยเหล่านี้จะเป็นดัชนีบ่งชี้ทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา หากสถานศึกษาเกิดสภาพการแข่งขันเพื่อคุณภาพของการจัดการศึกษาแล้ว ย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีที่เชื่อได้ว่าประเทศไทยเราจะมีเยาวชนที่มีคุณภาพ และเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประชากรที่มีคุณภาพต่อไป และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการกำหนดนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับ
2. เปรียบเทียบปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษากับความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนแตกต่างกันหรือไม่

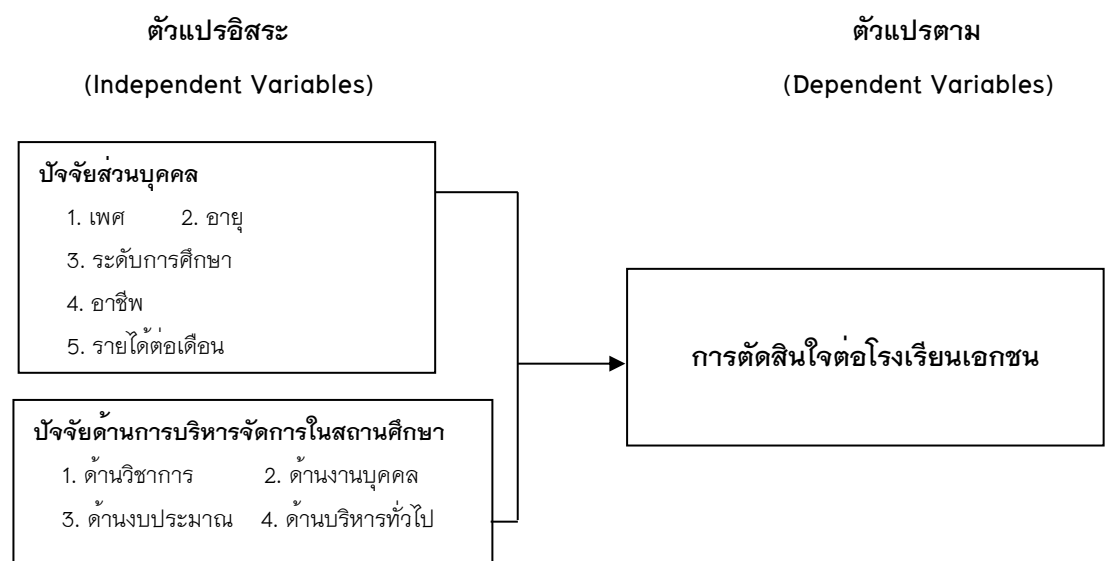
อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษากับความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ได้แก่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและนำมาสังเคราะห์และประยุกต์เข้ากับภารกิจของโรงเรียน ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดังภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวนครู 14,736 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี, 2563, หน้า 16) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 304 คน มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 608; อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชร โรจน์และคณะ, 2550, หน้า 264) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน

กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละสถานศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เพื่อศึกษาวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว ได้สร้างขึ้นมาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมา

เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งปรับปรุงและพัฒนา ให้มีความเหมาะสมครอบคลุมตัวแปร เนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (IOC) ภายใต้การดูแลของ อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงานบุคคล ด้านงบประมาณและด้านบริหารทั่วไป โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่อง มีคำตอบให้เลือก ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale)

การพัฒนาเครื่องมือร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและ ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน พิจารณาลงความเห็น

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คือ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท และนำข้อมูลที่วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหา ค่าประสิทธิภาพความเชื่อมั่น ตามแนวคิดของ (Cronbac's Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 304 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ตอบแบบสอบถาม ทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมดในเดือนตุลาคม 2563
3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้ศึกษาจะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) หาดำร้อยละ (Percentage) ค่า t-Test และ F-test (One-Way-Analysis of Variance)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย จากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ (Best, 1977, p. 147; อ้างอิงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542, หน้า 98)

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้การทดสอบ t-test ใช้ทดสอบความแตกต่าง

ระหว่างค่าเฉลี่ย เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในกรณีที่ทราบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม การทดสอบ F – Test ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way-Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test F-test และ LSD

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 304 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 21-30 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป

ปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ ด้านงานงบประมาณมีอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานบุคคล และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านงานวิชาการ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านงานวิชาการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมไทย รองลงมาคือโรงเรียนมีการติดตามตรวจสอบ วัตถุประสงค์ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนมีการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในสถานศึกษา โรงเรียนมีการจัดวางโครงสร้างการบริหารงานของฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ โรงเรียนมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านงานบุคคล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนส่งเสริมเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเรียนการสอน รองลงมาโรงเรียนมีการคัดสรรบุคลากรให้รับผิดชอบงานอย่างเหมาะสม โรงเรียนมีจำนวนครูเหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เช่น การให้ค่าปรึกษา ให้คำแนะนำ และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีการทัศนศึกษานอกสถานที่

3. ด้านงานงบประมาณ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนมีการตรวจสอบติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงิน และผลการดำเนินงานการใช้จ่ายงบประมาณถูกต้อง รองลงมาโรงเรียนมีการดำเนินงานการใช้จ่ายงบประมาณอย่างถูกต้อง โรงเรียนมีรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษาโดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และ กลยุทธ์อย่างชัดเจน และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการจัดสรรงบประมาณภายในสถานศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสมตามการจัดทำแผนการใช้งบประมาณเป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

4. ด้านการบริหารงานทั่วไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ บุคลากรของโรงเรียนมีรับผิดชอบ และพัฒนาในการปฏิบัติงานธุรการ ดำเนินงานธุรการตามระบบที่กำหนด โดยยึดหลักความถูกต้อง รองลงมาโรงเรียนมีการสนับสนุนการดำเนินงานในจังหวัดและโอกาสที่เหมาะสม โรงเรียนมีการพัฒนาสถานศึกษาให้ทันนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โรงเรียนมีการดำเนินงานบรรลุผล

ตามมาตรฐาน คุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการสนับสนุนความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กร

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชน ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคคล ด้านงบประมาณและด้านบริหารทั่วไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ ด้านงานงบประมาณมีอยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านงานบุคคล และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ด้านงานวิชาการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กรักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมไทย รองลงมาคือโรงเรียนมีการติดตามตรวจสอบ วัดผล ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนมีการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในสถานศึกษา โรงเรียนมีการจัดวางโครงสร้างการบริหารงานของฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ้าใส นามเทียร (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครกรอบแนวคิดโดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยผนวกกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชนขนาดเล็ก ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 จำนวน 374 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย มีความสำคัญอยู่ในระดับมากต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน โดยสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดถึงน้อยที่สุดได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านงานวิชาการ 2) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านบุคลากร 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ 5) ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 6) ปัจจัยด้านการบริหารงานทั่วไป และ 7) ปัจจัยด้านชื่อเสียงโรงเรียน

2. ด้านงานบุคคล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนส่งเสริมเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเรียนการสอน รองลงมาโรงเรียนมีการจัดสรรบุคลากรให้รับผิดชอบงานอย่างเหมาะสม โรงเรียนมีจำนวนครูเหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เช่น การให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีการทัศนศึกษานอกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ้าใส นามเทียร (2558, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล เอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครกรอบแนวคิดโดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยผนวกกับแนวคิดของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 จำนวน 374 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย มีความสำคัญอยู่ในระดับมากต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน โดยสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดถึงน้อยที่สุดได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านงานวิชาการ 2) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านบุคลากร 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ 5) ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 6) ปัจจัยด้านการบริหารงานทั่วไปและ 7) ปัจจัยด้านชื่อเสียงโรงเรียน

3. ด้านงานงบประมาณ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ โรงเรียนมีการตรวจสอบติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงิน และผลการดำเนินงานการใช้จ่ายงบประมาณถูกต้อง รองลงมาโรงเรียนมีการดำเนินงานการใช้จ่ายงบประมาณอย่างถูกต้อง โรงเรียนมีรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษาโดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์อย่างชัดเจน และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการจัดสรรงบประมาณภายในสถานศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสม ตามการจัดทำแผนการใช้งบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง สุริวงค์และนันทิยา น้อยจันทร์ (2559, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า F-test (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านทั้ง 7 ด้าน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนสูงสุดลงมา ได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการ 2) ด้านมาตรฐานของสถานศึกษา 3) ด้านสภาพแวดล้อม 4) ด้านงานบุคคล 5) ด้านการเดินทาง 6) ด้านงานงบประมาณ และ 7) ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพ ระดับการศึกษา และมีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน ตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ปกครองนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง ตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านการบริหารงานทั่วไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายข้อคำถาม พบว่า อันดับแรกคือ บุคลากรของโรงเรียนมีรับผิดชอบ และพัฒนาในการปฏิบัติงานธุรการ ดำเนินงานธุรการตามระบบที่กำหนด โดยยึดหลักความถูกต้อง รองลงมาโรงเรียนมีการสนับสนุนการดำเนินงานในจังหวัดและโอกาสที่เหมาะสม โรงเรียนมีการพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โรงเรียนมีการดำเนินงานบรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ้าใส นามเกียรติ (2558, บทคัดย่อ)

ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานครรอบแนวคิดโดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยผนวกกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล 1 ถึง อนุบาล 3 ของโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 จำนวน 374 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย มีความสำคัญอยู่ในระดับมากต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลาน โดยสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดถึงน้อยที่สุดได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านงานวิชาการ 2) ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 3) ปัจจัยด้านบุคลากร 4) ปัจจัยด้านงบประมาณ 5) ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 6) ปัจจัยด้านการบริหารงานทั่วไป และ 7) ปัจจัยด้านชื่อเสียงโรงเรียน

5. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีความคิดเห็นปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกัน มีปัจจัยเชิงสาเหตุของความนิยมที่มีต่อโรงเรียนเอกชนกับการตัดสินใจต่อโรงเรียนเอกชน ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคคล ด้านงบประมาณและด้านบริหารทั่วไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง สุริวงค์และนันทิยา น้อยจันทร์ (2559, หน้า 98) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตรมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า F-test (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านทั้ง 7 ด้าน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนสูงสุดลงมา ได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการ 2) ด้านมาตรฐานของสถานศึกษา 3) ด้านสภาพแวดล้อม 4) ด้านงานบุคคล 5) ด้านการเดินทาง 6) ด้านงานงบประมาณ และ 7) ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร จำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพ ระดับการศึกษา และมีรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน ตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ปกครองนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง ตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 โรงเรียนควรมีการติดตามตรวจสอบ วัตถุประสงค์ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 โรงเรียนควรมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เช่น การให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ
- 1.4 โรงเรียนควรมีเพิ่มจำนวนครูเหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 สภาพการณ์ในภาวะปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนแบบออนไลน์เข้ามามีบทบาทสำคัญ ผู้ศึกษาควรพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ
- 2.2 เพิ่มการศึกษาทิศทางของการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนเอกชนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). คำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :การศาสนา. กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำลอง สุริวงศ์และนันทิยา น้อยจันทร์. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาเอกชนให้บุตรหลานของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพิจิตร.วิทยานิพนธ์ บธ.ม. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ฟ้าใส นามเทียร. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2550). สถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: มิสชั่นมีเดีย.
- สมเกียรติ รัตนะรัต. (2549). ศึกษาแนวโน้มการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2548-2558). วิทยานิพนธ์ ค.ม. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สมจิตร อุดม. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในภาคใต้. ปริญญาโท คศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุนทร ทองโพธิ. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2550). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2550). การจัดการศึกษาของภาคเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการบริหารการศึกษา. (2552). สรุปผลการดำเนินงาน 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542 – 2551). กรุงเทพฯ: จี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี. (2563). รายงานสรุปโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2563. สุพรรณบุรี: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี.